

[Arthur Jacobsen.]

nævnet; så må vi håbe, at dette kan sikre den koordinering, der vil blive brug for fremover.

Der blev endvidere stillet det spørgsmål, hvordan man sikrer sig, at de kommunale lønninger bliver ens i alle kommuner hele landet over. Jeg må indrømme, at indenrigsministeren havde lidt større vanskelighed ved at besvare det spørgsmål; men han var dog noget optimistisk, og vi må håbe, at nævnets virke også her må være afgørende. Jeg vil gerne i denne forbindelse fremdrage et eksempel med min egen by, Roskilde, som baggrund. Vi har det således i Roskilde, at vi ved visse lejligheder bliver medregnet til hovedstadsområdet, mens vi ved andre lejligheder bliver regnet som liggende uden for hovedstadsområdet. Når vi skal have større lønninger kan vi således gå ad Hedehusene til, og det har givet os grumme stort besvær med f. eks. lærerlønninger. Vi har ca. 250 lærere og lærerinder i Roskilde, og de får i forhold til København en 3.000-4.000-5.000 kr. mindre om året. Det er klart, at det giver os store besværligheder med at fastholde lærerne; hvis vi gik ind i det samme spil som København, som jo ser bort fra statsrefusion og giver den ekstra løn, ville vi kun opnå, at der i nabokommuner i hele vores amt og måske meget længere ud ville blive stillet krav om højere løn. Derfor er vi nødt til at stå fast på det område.

Jeg vil håbe, at det nye lønningsnævn dækkende alle kommuner, også København og Frederiksberg, må have mulighed for at rette på disse forhold.

Med hensyn til kommunalbestyrelsens medlemstal kan vi tiltræde ændringsforslaget, som giver amterne og de 3 storbyer mulighed for fremtidig at gå op til 31 medlemmer med et minimum på 13. Samtidig har vi aftalt, at den vejledende styrelsesvedtægt skal give mulighed for, at maksimum for den laveste gruppe kan komme op på 13, for næste gruppe på 17 og derefter 21. Desværre kan vi ikke foreløbig komme længere end til 25 for kommuner med over 50.000 indbyggere. Men der er dog ved denne fortolkning af den vejledende styrelsesvedtægt vundet en del; bl. a. vil Køge og Nykøbing F., Silkeborg og Ringsted

kunne få de 21 medlemmer, som de gerne vil have, i stedet for de 19, de ellers vil være låst fast til. Så vil det blive nødvendigt for kommunalreformkommissionen at indordne de hidtidige afvigelser i overensstemmelse med disse nye fortolkningsregler.

Jeg kan understrege, at vi fra radikal side gerne havde set frivillighed for kommunerne til selv at bestemme deres medlemstal inden for minimums- og maksimumsgrænsen, og jeg vil håbe, at vi til efteråret kan få styrelsesloven op til revision bl. a. på dette felt. Der er særlig to områder, jeg i den forbindelse vil pege på. Vi kunne udvide med intervallet fra 25 til 31 på den måde, at kommuner, der ligger over 50.000 indbyggere — og vi har lige hørt hr. A. Chr. Andersen fortælle, at det er der kun tre der gør — kunne få mulighed for at fastsætte antallet inden for dette interval til 27, henholdsvis 29, og her gå videre med de vejledende styrelsesregler. Jeg var glad for, at hr. A. Chr. Andersen fremdrog netop dette spørgsmål; vi har bl. a. Esbjerg som eksempel, idet jeg har forstået, at man dér gerne vil op på 27 nu.

Det samme gælder et andet spørgsmål, som jeg har rejst før, nemlig § 18 i styrelsesloven om økonomiudvalget. Ifølge loven vil vi efter 1. april 1970 kun kunne have 5 medlemmer i økonomiudvalget. Det er vi fra det radikale venstre ret utilfredse med; vi finder, at der burde være mulighed for, at vi i hvert fald kunne have 7, så man i stedet for 2 eller 4 + borgmester kunne indsætte 2 eller 4 eller 6 + borgmester. Det har også en lille smule at gøre med det, hr. Krog Hansen har understreget i betænkningen om den arbejdsbyrde, der fremtidig kan ligge i kommunerne. Ved at udvide økonomiudvalget kunne man netop tilgodese muligheden for at dele denne arbejdsbyrde på flere. Der er eksempler, f. eks. fra min kommune, på, at skal vi ned fra de nuværende 7 til 5, bliver det en meget, meget stor arbejdsbyrde for de enkelte medlemmer i økonomiudvalget, og der er jo ikke i styrelsesloven regler for, at man kan give en bare nogenlunde rimelig aflønning for det arbejde, der udføres i økonomiudvalget; det er kun borgmesteren, der kan få noget sådant.

Vi kan tiltræde lovforslaget med de ændringsforslag, der foreligger.